

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

۲۰۲۴ / ۰۸ / ۲۴

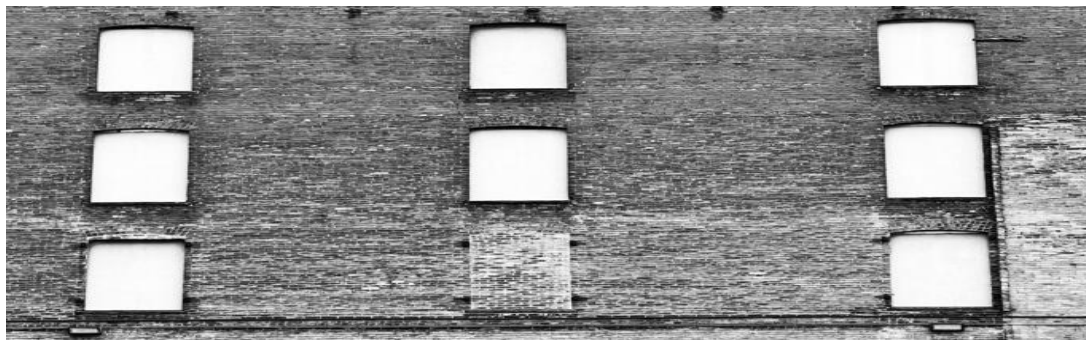
نویسنده: ریچارد دی اولف «Richard D. Wolff»

ژباړونکی: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل»

چرا کاهش فقر در سرمایه داری یک افسانه است؟

منبع و تاریخ نشر: کونترپانچ «2024-08-27».

Why Poverty Reduction Under Capitalism is a Myth

ساختمان متروکه در مرکز شهر دیترویت .عکس: جفری سنت کلر

*****

نظام اقتصادی سرمایه داری از آغاز به تولید خود، چه توسط منتقدان و هم چه توسط مجریان جشن گرفته شد، یعنی کسانی که احساس میکردند قربانی این سیستم هستند و کسانی که احساس برکت ناشی از این سیستم می کردند. در جایی که قربانیان و منتقدان تحلیلها، خواستهها و پیشنهادهایی برای تغییر ایجاد کردند، ذینفعان و جشن کنندگان یا جشن برگزارکنندگان گفتمانهای جایگزینی را برای دفاع از سیستم توسعه دادند.

انواع معینی از استدلالها به طور گسترده در برابر منتقدان سرمایه داری و در جلب حمایت توده ای مؤثر بودند. اینها به اسطوره های اساسی حمایتی سرمایه داری تبدیل شدند. یکی از این افسانه ها این است که سرمایه داری باعث ایجاد رفاه و کاهش فقر شد.

سرمایه داران و بزرگترین طرفداران آنها مدتهاست استدلال می کنند که این سیستم موتور تولید ثروت است. تقویت کنندگان اولیه سرمایه داری، مانند **آدام اسمیت** و **دیوید ریکاردو**، و همچنین منتقدان اولیه سرمایه داری مانند **کارل مارکس**، این واقعیت را تشخیص دادند. که سرمایه داری سیستمی است که برای رشد ساخته شده است.

به دلیل رقابت با زار میان کارفرمایان سرمایه دار، «رشد کسب و کار» در بیشتر مواقع برای بقای آن ضروری است. سرمایه داری سیستمی است که به سمت رشد ثروت هدایت می شود، اما خلق ثروت منحصر به سرمایه داری نیست. این ایده که فقط سرمایه داری ثروت می آفریند یا بیشتر از سایر نظامها این کار را می کند یک افسانه است.

چه چیز دیگری باعث تولید ثروت می شود؟ انبوهی از عوامل دیگر در ثروت وجود دارد. این هرگز فقط نظام اقتصادی نیست، خواه سرمایه داری باشد یا فئودالی، برده ای یا سوسیالیستی. خلق و یا ایجاد ثروت به انواع شرایط در تاریخ (مانند مواد خام، آب و هوا یا اختراعات) بستگی دارد که تعیین می کند که آیا و با چه سرعتی ثروت خلق می شود. همه این عوامل در کنار سیستم اقتصادی خاص موجود نقش دارند.

د پاپو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ

هنگامی که اتحاد جماهیر شوروی در سال «1989» فروپاشید، برخی ادعا کردند که سرمایه داری تنها رقیب واقعی خود - سوسیالیسم - را «شکست» داده است و ثابت می‌کند که سرمایه داری بزرگترین آفریننده ممکن ثروت است. گفته می‌شد حداقل در رابطه با نظام‌های اقتصادی به «پایان تاریخ» رسیده بود. یک بار برای همیشه، هیچ چیز بهتر از سرمایه داری را نمی‌توان تصور کرد، چه رسد به دستیابی.

افسانه در اینجا یک اشتباه رایج است و به شدت مورد استفاده قرار گرفته است. در حالی که در چند قرن گذشته با گسترش سرمایه داری در سطح جهان، ثروت در مقادیر قابل توجهی ایجاد شد، اما این ثابت نمی‌کند که این سرمایه داری بوده که باعث رشد ثروت شده است. شاید ثروت با وجود سرمایه داری رشد کرد. شاید با سیستم دیگری سریعتر رشد می‌کرد. شواهد این احتمال شامل دو واقعیت مهم است. **اول**، سریع‌ترین رشد اقتصادی (که با تولید ناخالص داخلی اندازه‌گیری می‌شود) در قرن بیستم مربوط به اتحاد جماهیر شوروی بود. و **دوم**، سریعترین رشد ثروت در قرن بیست و یکم تاکنون مربوط به جمهوری خلق چین است. هر دوی این جوامع سرمایه داری را رد کردند و با افتخار خود را سوسیالیست تعریف کردند.

نسخه دیگری از این اسطوره که به ویژه در سال‌های اخیر رایج شده است، ادعا می‌کند که سرمایه داری به خاطر بیرون آوردن میلیون‌ها نفر از فقر در 200 تا 300 سال گذشته، شایسته اعتبار است. در این داستان، ثروت آفرینی سرمایه داری برای همه با غذا، دستمزد، شرایط شغلی، پزشکی و مراقبت‌های بهداشتی، آموزش و پیشرفت‌های علمی بهتر، استاندارد بالاتری از زندگی به ارمغان آورد. سرمایه داری ظاهراً هدایای بزرگی به فقیرترین افراد در میان ما داده است و شایسته تشویق ما برای چنین مشارکت‌های اجتماعی باشکوهی است.

مشکل این اسطوره مانند اسطوره خلق ویا ایجاد ثروت است که در بالا مورد بحث قرار گرفت. فقط به این دلیل که میلیون‌ها نفر در طول گسترش جهانی سرمایه داری از فقر فرار کردند، ثابت نمی‌کند که سرمایه داری دلیل این تغییر است. سیستم‌های جایگزین می‌توانستند فرار از فقر را در همان دوره زمانی یا برای افراد بیشتری با سرعت بیشتری فراهم کنند، زیرا آنها تولید و توزیع را متفاوت سازماندهی می‌کردند.

تمرکز سود سرمایه داری اغلب توزیع محصولات را متوقف کرده تا قیمت‌ها و در نتیجه سود را بالا ببرد. ثبت اختراع و علائم تجاری مشاغل سودجو به طور موثر توزیع انواع محصولات را کاهش می‌دهد. ما نمی‌توانیم بدانیم که آیا تأثیرات انگیزشی سرمایه داری بر تأثیرات کند آن بیشتر است یا خیر. این ادعا که در مجموع، سرمایه داری به جای کاهش سرعت پیشرفت را ترویج می‌کند، ادعاهای ایدئولوژیک ناب است. سیستم‌های اقتصادی مختلف - از جمله سرمایه داری - توسعه را به روش‌های مختلف با سرعت‌های متفاوت در بخش‌های مختلف خود ترویج و به تأخیر می‌اندازند.

سرمایه داران و حامیان آنها تقریباً همیشه با اقدامات طراحی شده برای کاهش یا از بین بردن فقر مخالفت کرده‌اند. آن‌ها قوانین حداقل دستمزد را اغلب برای سال‌ها مسدود می‌کردند، و زمانی که چنین قوانینی تصویب می‌شد، از افزایش حداقلها جلوگیری می‌کردند (همان‌طور که از سال 2009 در ایالات متحده انجام می‌دادند). سرمایه داران به طور مشابه با قوانین غیرقانونی یا محدودکننده کار کودکان، کاهش طول روز کاری، ارائه غرامت بیکاری، ایجاد سیستم‌های بازنشستگی دولتی مانند تأمین اجتماعی، ارائه سیستم بیمه سلامت ملی، به چالش کشیدن تبعیض جنسیتی و نژادی علیه زنان و رنگین‌پوستان، مخالفت کردند. یا تأمین درآمد پایه جهانی. سرمایه داران مخالفت با سیستم‌های مالیاتی مترقی، سیستم‌های ایمنی و بهداشت شغلی، و آموزش رایگان همگانی از پیش دبستانی تا دانشگاه را رهبری کرده‌اند. سرمایه داران در 150 سال گذشته با اتحادیه‌ها مخالفت کرده‌اند و به همین ترتیب، چانه‌زنی جمعی را برای طبقات بزرگ کارگران محدود کرده‌اند. آنها با سازمان‌های سوسیالیستی، کمونیستی و آنارشیمی که هدفشان سازماندهی فقرا برای رهایی از فقر است، مخالفت کرده‌اند.

حقیقت این است: تا جایی که فقر کاهش یافته است، با وجود مخالفت سرمایه داران این اتفاق افتاده است. اعتبار بخشیدن به سرمایه داران و سرمایه داری برای کاهش فقر جهانی، وارونه کردن حقیقت است. وقتی

سرمایه‌داران سعی می‌کنند اعتبار کاهش فقر را که در مقابل تلاش‌های آنها به دست آمد، به دست آورند، روی این حساب می‌کنند که مخاطبان خود تاریخ مبارزه با فقر در سرمایه داری را نمی‌دانند.

ادعاهای اخیر مبنی بر اینکه سرمایه داری بر فقر غلبه کرده است، اغلب مبتنی بر تفسیر نادرست از داده‌های خاص است. به عنوان مثال، سازمان ملل فقر شدیدی را به عنوان درآمد زیر 1.97 دلار در روز تعریف می‌کند. تعداد افراد فقیری که با درآمد کمتر از 1.97 دلار در روز زندگی می‌کنند در قرن گذشته به طور قابل توجهی کاهش یافته است. اما یک کشور، چین - بزرگترین کشور جهان از نظر جمعیت - یکی از بزرگترین گریزها از فقر را در جهان در قرن گذشته تجربه کرده است، و بنابراین، تأثیر زیادی بر کل دارد. با توجه به تأثیر عظیم چین بر اقدامات فقر، می‌توان ادعا کرد که کاهش فقر جهانی در دهه‌های اخیر ناشی از یک سیستم اقتصادی است که اصرار دارد سرمایه داری نیست، بلکه سوسیالیستی است.

نظام‌های اقتصادی در نهایت بر اساس اینکه چقدر به جامعه‌ای که در آن وجود دارند خدمت می‌کنند یا نه، ارزیابی می‌شوند. اینکه هر سیستمی چگونه تولید و توزیع کالاها و خدمات را سازماندهی می‌کند، تعیین می‌کند که تا چه حد نیازهای اساسی جمعیت خود را برای سلامت، ایمنی، غذای کافی، پوشاک، سرپناه، حمل و نقل، آموزش و اوقات فراغت برآورده می‌کند تا تعادل کار و زندگی مناسب و سازنده ایجاد کند. سرمایه داری مدرن از این نظر چقدر خوب عمل می‌کند؟

سرمایه داری مدرن اکنون حدود 100 نفر را در جهان جمع کرده است که مجموعاً دارای ثروت بیشتری از نیمه پایینی جمعیت این سیاره (بیش از 3.5 میلیارد نفر) هستند. تصمیمات مالی صد نفر از ثروتمندترین افراد به اندازه تصمیمات مالی 3.5 میلیارد نفر، یعنی فقیرترین نیمی از جمعیت این سیاره، بر نحوه استفاده از منابع جهان تأثیر دارد. به همین دلیل است که فقرا در دنیای پزشکی مدرن زود می‌میرند، از بیماری‌هایی رنج می‌برند که ما می‌دانیم چگونه آن‌ها را درمان کنیم، وقتی غذای کافی تولید می‌کنیم از گرسنگی می‌میرند، وقتی معلمان زیادی داریم از آموزش محروم می‌شوند و مصیبت‌های بسیار بیشتری را تجربه می‌کنند. آیا کاهش فقر به این شکل است؟ اعتبار بخشیدن به سرمایه داری برای کاهش فقر افسانه دیگری است. فقر با مبارزه فقرا علیه فقری که به طور سیستمی توسط سرمایه داری و سرمایه داران بازتولید شده بود کاهش یافت. علاوه بر این، نبردهای فقرا اغلب توسط سازمان‌های مبارز طبقه کارگر، از جمله سازمان‌های آشکارا ضد سرمایه داری، کمک می‌شد.

سطری چند درمورد نویسنده این مقاله :

ریچارد وولف نویسنده کتاب سرمایه داری به طرفداران ضربه می‌زند و بحران سرمایه داری عمیق می‌شود. او بنیانگذار دموکراسی در کار است

----- با تقدیم احترامات «2024-08-27»